

- Toisen perusteen hyväksymisestä on seurattava riidanalaisen päätöksen osittainen kumoaminen siten, että oikaisujen määrää alennetaan 267 746 eurolla tai toissijaisesti laskuvirheen vuoksi 90 186 eurolla.
- Kolmannen perusteen hyväksymisestä on seurattava riidanalaisen päätöksen osittainen kumoaminen siten, että oikaisujen määrää alennetaan 76 369 eurolla.
- Neljännen perusteen hyväksymisestä on seurattava riidanalaisen päätöksen osittainen kumoaminen siten, että oikaisujen määrää alennetaan 3 264 849 eurolla.
- Komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Nyt käsiteltävänä oleva kanne on nostettu 20.10.2006 tehdystä komission päätöksestä K(2006) 5103 siltä osin kuin siinä alennetaan koheesiorahaston tukea viidelle hankkeelle, jotka toteutetaan Andalusiassa itsehallintoalueen alueella ja jotka luetellaan seuraavassa:

- Nro 2000.ES.16.C.PE.012 (Jätehuoltoa koskevat toimenpiteet Andalusiassa)
- Nro 2000.ES.16.C.PE.066 (Guadalquivirin altaan jätevedenpoisto ja puhdistus)
- Nro 2000.ES.16.C.PE.004 (Sudin valuma-altaan jätevedenpoisto ja puhdistus: Vaihe I)
- Nro 2001.ES.16.C.PE.025 (Kiinteiden yhdyskuntajätteidensä käsittelylaitosten lisääminen Andalusiassa itsehallintoalueella — 2001)
- Nro 2000.ES.16.C.PE.138 (Jätehuoltoa koskevat toimenpiteet Andalusiassa)

Riidanalaisessa päätöksessä, jonka ydin oli hankkeen 012 tutkiminen, komissio teki 4 745 284 euron oikaisun tietyillä perusteilla, jotka koskivat menojen tukikelpoisuuden valvonnan riittävyyttä ja tiettyjen hankintamenettelyä koskevien sääntöjen noudattamista (kahden sopimuksen tekeminen suoraan hankintana, kokemuksen käyttäminen hankintakriteerinä ja oletetut sääntöjen vastaisuudet tiettyjen urakoiden julkistamisessa).

Vaativuustensa tueksi kantajana oleva valtio vetoaa seuraaviin seikkoihin:

- Perustellun luottamuksen ja oikeusvarmuuden periaatetta sekä suhteellisuusperiaatetta on loukattu siltä osin kuin on kyse tiettyjen menojen tukikelpoisuudesta, koska riidanalainen toimi on tehty ennen kuin pyydetty jatkoaika tukikelpottomien menojen poistamiselle ja niiden korvaamiselle tukikelpoisilla menoilla oli päättynyt.
- Direktiivin 92/50/ETY (⁽¹⁾) 11 artiklan 3 kohdan b ja e alakohtaa on tulkittu väärin kahden palveluhankintaa

koskevan sopimuksen suoraan hankinnassa havaittujen oletettujen sääntöjenvastaisuuksien osalta. Tämän perusteen sisällä vedotaan toissijaisesti myös laskuvirheeseen.

- Julkisista hankinnoista annettuja direktiivejä on rikottu siltä osin kuin on kyse kokemuskriteerin sisällyttämisestä hankintakriteereihin. Tältä osin todetaan, että vaikka mainitusta kriteeristä ei nimenomaisesti säädetä asiaan sovellettavissa säännöksissä, tämä mahdollisuus hyväksytään yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä, ja että mainitun kriteerin käyttäminen ei koskaan voi olla vakava ja selvä yhteisön oikeuden rikkominen, vaan että se on joka tapauksessa anteeksiannettava oikeudellinen virhe, joka johtuu säännösten epäselvyydestä.
- Siitä johtuva sääntöjen vastaisuus, että tiettyjä urakoita ei ole julkistettu, ei ole vakava ja selvä rikkominen ja näin ollen se ei ole riittävän ilmeinen yhteisön oikeuden rikkominen.

(⁽¹⁾) Julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 18.6.1992 annettu neuvoston direktiivi 92/50/ETY (EYVL L 209, 24.7.1992, s. 1).

Kanne 5.1.2007 — Belgia v. komissio

(Asia T-5/07)

(2007/C 56/63)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Belgian kuningaskunta (asiamies: L. Van den Broeck, avustajinaan asianajajat J.-P. Buyle ja C. Steyaert)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- kanne on otettava tutkittavaksi ja todettava perustelluksi
- ensisijaisesti komission 18.10.2006 tekemä päätös on kumottava sikäli kuin siinä katsotaan, että "ESR:n vanhat saatavat", jotka Belgian kuningaskunta maksoi vapaaehtoisesti mutta kaikin varauksin 21.12.2004, eivät ole vanhentuneita

- näin ollen on katsottava, että nämä saatavat olivat vanhentuneita asetuksen N:o 2988/95/EY 3 artiklan 1 kohdan nojalla, ja Euroopan yhteisöjen komissio on siis velvoitettava maksamaan Belgian kuningaskunnalle takaisin 631 177,60 euroa 21.12.2004 lukien maksettavine viivästyskorkoineen EKP:n peruskoron mukaisesti laskettuina, lisätynä 3,5 prosenttiyksiköllä
- toissijaisesti komission 18.10.2006 tekemä päätös on kumottava sikäli kuin siinä katsotaan, että riidanalaisten ESR:n vanhojen saatavien maksamatta jättäminen johti korkoon, ja Euroopan yhteisöjen komissio on siis velvoitettava maksamaan kantajalle takaisin tämän maksamat korot riidanalaisille saataville eli 377 724,99 euroa 21.12.2004 lukien maksettavine viivästyskorkoineen laskettuina EKP:n peruskoron mukaisesti, lisätynä 3,5 prosenttiyksiköllä
- tämän sijasta komission 18.10.2006 tekemä päätös on kumottava maksettavaksi vaadittujen korkojen kannan osalta ja on näin ollen katsottava, että tämä korkokanta vaihtelee EKP:n pääasiallisiin jälleenrahoitustoimiinsa soveltaman korkokannan mukaan, sellaisena kuin se on julkaistu virallisessa lehdessä, ja komissio on näin ollen velvoitettava maksamaan kantajalle takaisin erotus, jonka tämä on maksanut liian suurina korkoina riidanalaisille saataville 21.12.2004 lukien maksettavine viivästyskorkoineen laskettuina EKP:n peruskoron mukaisesti, lisätynä 3,5 prosenttiyksiköllä
- komissio on joka tapauksessa velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tällä kanteella kantaja vaatii komission sellaisen päätöksen kumoamista, joka sisältyy 18.10.2006 päivättyyn kirjeeseen ja jossa kieltäydytään maksamasta kantajalle takaisin tämän Euroopan sosiaalirahaston vanhoina saatavina maksama summa, jonka takaisinmaksua kantaja vaatii näiden saatavien vanhentumisen ja toissijaisesti koronmaksun oikeudellisen perustan puuttumisen vuoksi.

Vuosien 1987 ja 1992 välisenä aikana komissio vaati asetuksen N:o 2950/83/ETY (¹) ja päätöksen 83/673/ETY (²) nojalla tekeillä päätöksillä kantajaa maksamaan takaisin summia, jotka oli myönnetty tukina eri belgialaiselimille (hankkeenedistäjät) ja joita nämä eivät olleet käyttäneet. Kantaja toimitti komission veloitusilmoitukset asianomaisille hankkeenedistäjille. Jotkut näistä suorittivat takaisinmaksut suoraan komissiolle, kun taas toiset ryhtyivät kirjeenvaihtoon komission kanssa takaisinmaksuvaatimusten laillisuudesta. Komission aloitteesta vuonna 2002 ryhdyttiin uusiin keskusteluihin. Vuonna 2004 komissio peri kuittaamalla summia, jotka oli maksettava asianomaisina ESR:n vanhoina saatavina (veloitusilmoitukset, jotka oli annettu 15.1.1987-31.12.1991) lisätynä viivästyskorolla veloitusilmoitusten antamispäivästä lukien yhdessä niiden saatavien kanssa, jotka komissiolla oli kantajalta ESR:n rahastojen hoitoon liittyen. Kantaja riitautti nämä kuittaukset sekä komission soveltamat

korot velan vanhentumisen sekä viivästyskoron soveltamisen oikeudellisen perustan puuttumisen vuoksi. Keskeyttääkseen mahdollisen korkojen alkamisen Belgian kuningaskunta kuitenkin maksoi summan, joka vastasi niiden summien saldoa, jotka sen oli maksettava ESR:n kuittaamattomina saatavina. Se täsmensi samanaikaisesti, ettei se luopuisi väitteistä, jotka se oli esittänyt kirjeissään ja että se pidättäisi oikeuden vaatia näiden summien takaisinmaksua, jos sen väitteet katsottaisiin perustelluiksi. Komissio vastasi 19.1.2005 päivätyllä kirjeellä, jossa se otti kantaa kantajan esittämiin väitteisiin. Belgian kuningaskunta nosti tätä kirjettä koskeneen kumoamiskanteen yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin jätti kanteen tutkimatta 2.5.2006 antamallaan määräyksellä, koska kyseessä oleva kirje ei sen mukaan ole EY 230 artiklassa tarkoitettu kannekelppoinen toimi. (³)

Kantaja lähetti 29.6.2006 uuden kirjeen komissiolle ja vaati sellaisen summan takaisinmaksua, joka vastasi niiden summien saldoa, jotka sen oli maksettava ESR:n kuittaamattomina saatavina ja jotka se oli maksanut keskeyttääkseen korkojen mahdollisen alkamisen, sellaisten väitteiden perusteella, joihin oli vedottu aiemmin ja jotka koskivat saatavan vanhentumista sekä koronmaksun oikeudellisen perustan puuttumista. Komissio ilmoitti 18.10.2006 päivätyllä kirjeellä kieltäytyvänsä suorittamasta vaadittua takaisinmaksua. Kyseessä on toimi, joka on riitautettu tämän kanteen yhteydessä.

Ensisijaisesti esittämiensä vaatimustensa tueksi kantaja väittää, että ainoa eurooppalainen säädös, jossa käsitellään kattavasti komission sellaisten summien takaisinperimistä, joita ei ole käytetty niitä sääntelevien eurooppalaisten säännösten mukaisesti, on asetus N:o 2988/95/EY (⁴). Kantajan mukaan kyseisen asetuksen 3 artiklaa, jossa säädetään seuraamusmenettelyn vanhentumisesta, on sovellettava käsiteltävänä olevassa asiassa. Se väittää myös, että jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, ettei komissiota vastaan voida vedota asetuksen N:o 2988/95/EY 3 artiklassa säädettyihin vanhentumisaikoihin, on viitattava saman asetuksen 2 artiklan 4 kohtaan ja sovellettava Belgian lainsäädäntöä, joka koskee vanhentumisaikoja ”velvoiteoikeudellisten” kanteiden osalta.

Toissijaisesti esittämiensä vaatimusten, jotka koskevat sen oikeudellisen perustan virheellisyyttä, johon komissio tukeutui vaatiakseen kantajalta viivästyskorkoa, tueksi Belgian kuningaskunta väittää, että komissio teki virheen, kun se sovelsi varainhoitoasetuksen soveltamissäännöistä annetun asetuksen N:o 2342/2002/EY (⁵) 86 artiklan 2 kohdan b alakohtaa. Kantaja väittää, että on olemassa erityissäädös, joka poikkeaa tästä asetuksesta, ja että tämän erityissäädöksen perusteella komissio voi tukeutua yksinomaan ESR:n toimintaa koskevaan säädökseen, joka synnytti saatavat, joiden maksamista komissio vaatii, mahdollisten maksettavien korkojen määrittämiseksi. Tämän osalta kantaja väittää, että komissio voi vaatia korkoja ainoastaan siltä osin kuin niistä oli säädetty, mitä ei sen mukaan kyseisenä ajanjaksona ollut tehty.

Kantaja väittää edelleen, että toisin kuin komissio katsoi, vaadittu korkokanta vaihteli. Se vaatii näin ollen, että komissio velvoitetaan korvaamaan sille erotus, jonka se on maksanut liian suurina korkoina riidanalaisille saataville.

-
- (¹) Euroopan sosiaalirahaston tehtävistä tehdyn päätöksen 83/516/ETY soveltamisesta 17.10.1983 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2950/83 (EYVL L 289, s. 1).
 (²) Euroopan sosiaalirahaston (ESR) hoidosta 22.12.1983 tehty komission päätös (EYVL L 377, s. 1).
 (³) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 2.5.2006 asiassa T-134/05, Belgian kuningaskunta vastaan komissio (ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa).
 (⁴) Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18.12.1995 annettu neuvoston asetus (EY, Euratom) (EYVL L 312, s. 1).
 (⁵) Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 soveltamissäännöistä 23.12.2002 annettu komission asetus (EY, Euratom) (EYVL L 357, s. 1).

Kanne 2.1.2007 — Galderma v. SMHV — Lelas (Nanolat)

(Asia T-6/07)

(2007/C 56/64)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Galderma SA (Cham, Sveitsi) (edustaja: asianajaja N. Hebeis)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Tihomir Lelas

Vaatimukset

- neljännen valituslautakunnan 25.10.2006 asiassa R0146/2006-4 tekemä päätös on kumottava siltä osin, kuin tavaroiden ”lääkkeet; farmaseuttiset, eläinlääkintä- ja terveydenhoitotuotteet; saippuat; kosmeettiset tuotteet, hiusvedet” osalta tehty väite hylättiin
- yhteisön tavaramerkkihakemus nro 003088986 NANOLAT on hylättävä edellä mainittujen tavaroiden osalta
- sisämarkkinoiden harmonisointivirasto on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Tihomir Lelas

Haettu yhteisön tavaramerkki: sanamerkki NANOLAT luokkiin 1,3 ja 5 kuuluville tavaroille (hakemus nro 3 088 986)

Sen tavaramerkki- tai merkkipäätöksen haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kantaja

Tavaramerkki- tai merkkipäätös, johon väitemenettelyssä on vedottu: Saksalainen sanamerkki TANNOLACT luokkaan 5 kuuluville tavaroille

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 40/94 (¹) 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu, koska riidanalaisten tavaramerkkien välillä on sekaannusvaara.

-
- (¹) Yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1).

Kanne 4.1.2007 — TORRES v. SMHV — Gala-Salvador Dalí (TG Torre Galatea)

(Asia T-8/07)

(2007/C 56/65)

Kannekirjelmän kieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Miguel Torres, S.A. (Barcelona, Espanja) (edustajat: asianajajat E. Armijo Chávarri, M. A. Baz de San Ceferino ja A. Castán Pérez-Gómez)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Fundación Gala-Salvador Dalí

Vaatimukset

- viraston toisen valituslautakunnan 24.10.2006 asiassa R 168/2006-2 tekemä päätös on kumottava ja virasto on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: FUNDACIÓN GALA-SALVADOR DALÍ

Haettu yhteisön tavaramerkki: Kuviomerkki TG Torre Galatea luokkaan 33 kuuluvia tavaroita varten (hakemus nro 2730513)